som Kvinde, som Hustru og Moder, maa stille i retslig Henseende.

Men i den kortere eller længere Tid, der vil hengaa, før der indrømmes Kvinderne denne eneste virkelig passende Repræsentation, vilde det efter vor Mening ikke kunde forsvares, om Kvinderne stillede sig paa det Standpunkt: Kan vi ikke faa alt, vil vi intet have.

Hvis Lovgivningsmyndighederne under en eller anden Form ønsker at høre Kvindernes Mening eller spørger om deres Raad, saa bør Kvinderne være parate. Og ikke blot dette; men hvis Kvinderne ad en eller anden Vej kan faa deres Mening frem, selv om Lovgivningsmyndighederne ikke har spurgt efter den, saa bør det ske. Kan Kvinderne paa det ene eller det andet Omraade gøre deres Indflydelse gældende paa Lovgivningsarbejdet, da bør denne Indflydelse udstrækkes til sin yderste Grænse.

Vilde de vedkommende Myndigheder nu følge det Vink, Professor *Munch-Petersen* har givet, og nedsætte en Kommission, hvis Opgave det skulde være at finde og anvise Veje, ad hvilke Lovgivningen, hvad angaar Kvindens Retsstilling, kunde — i det mindste — bringes paa Højde med vor Tids Opfattelse af Kvinden og i Overensstemmelse med hendes nuværende Stilling inden for Erhvervslivet, en Kommission, hvori der indrømmedes Kvinderne »en passende Repræsentation«, saa burde et saadant Skridt fra Lovgivningsmyndighedernes Side hilses med Glæde og Tilfredshed af Kvinderne.

Men selv om dette ikke sker, om der end ikke bliver spurgt om Kvindernes Mening eller sendt Bud efter deres Raad, saa vil Kvinderne dog lade høre fra sig og blive hørt.

Der kan i denne Forbindelse være Grund til at nævne, at »Dansk Kvindesamfund« paa sit sidste aarlige Fællesmøde i Juli 1907 nedsatte et »Udvalg til Overvejelse af, hvad der kan gøres for at forbedre den gifte Kvindes Retsstilling«. (Se »Kvinden og Samfundet« 1907, Pag. 109). Dette Udvalg vil i sin Tid lade høre fra sig.

Og der er andre Veje, ad hvilke Kvinderne kan og vil blive hørt. Thi den Tid er nu kommet, da Kvinderne i bestandig stigende Antal vaagner op til Samfundsborgerens Selvbevidsthed og Ansvarsfølelse; en sund og vel begrundet Mistro til Lovgivningsmyndighederne er bleven vakt hos mange af dem; flere og flere Kvinder er der, som med aarvaagent Blik og ikke helt uden Begreber om, hvordan Tingene burde gøres, følger Samfundsstyrerne i Stat og Kommune; og Kvinderne vil stærkere og stærkere og med bestandig stigende Forstaaelse og Dygtighed lade høre fra sig i Skrift og i Tale. Og deres Ord vil virke.

— Ord er ganske vist ikke altid Handling. Der er mange, som er hule og tomme, og som vejres hen uden at sætte Spor, eller futter bort som et Fyrværkeri, der kun et Øjeblik virker paa Menneskers Sanser. Men der er Ord, som er Kraft og Handling, der er tunge af den i dem boende Sandhed, der er fulde af den Spirekraft, som det skjulte Liv og Motiv, der laa bag dem, forlenede dem med.

Det bør Kvinderne kræve af sig selv: at tale saadanne Ord.

Lyngby, 9. Februar 1908.

Helene Berg.

Valgretsforliget.

I næste Nummer vil der blive gjort udførlig Rede for Valgretsforliget.

Da Betænkningen først bliver omdelt i Rigsdagen i Dag (den 13. Februar), kan det ikke naas denne Gang.

Red.